

ANALÝZA VYBRANÝCH USTANOVENÍ ZÁKONA NR SR Č. 300/2008 Z.Z. O ORGANIZÁCIÍ A PODPORE ŠPORTU A O ZMENE A DOPLNENÍ NIEKTORÝCH ZÁKONOV

Ladislav KRIŽAN

**Fakulta telesnej výchovy a športu, Katedra športovej humanistiky; Právnická fakulta
Univerzita Komenského v Bratislave, Bratislava, Slovensko**

REZUMÉ : Autor analyzuje zákon NR SR č. 300/2008 o organizácii a podpore športu a o zmene a doplnení niektorých zákonov vzhľadom na jeho obsah a priebeh legislatívneho procesu, ktorý jeho prijatiu predchádzal a pridáva poznámky o jeho vzťahoch k ostatnej slovenskej športovej legislatíve.

Kľúčové slová : Zákon o organizácii a podpore športu. Zákon o športe. Športová legislatíva. Športové právo. Právo v športe. Organizácia športu. Podpora športu.

POUŽITÉ SKRATKY :

MO SR, MV SR, MŠ SR - Ministerstvo obrany, vnútra a školstva Slovenskej republiky

ObZ - Zákon č. 513/1991 Z. z. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov

Zákon - Zákon NR SR č. 300/2008 Z.z. o organizácii a podpore športu a o zmene a doplnení niektorých zákonov

zákon č. 83/1990 o združovaní občanov- Zákon SNR Zákon č. 83/1990 o združovaní občanov v znení neskorších predpisov

zákon č. 198/1990 o telesnej kultúre- Zákon SNR č. 198/1990 Sb. o telesnej kultúre

zákon č. 226/1994 o ochrane olympijskej symboliky- zákon NR SR č. 226/1994 Z. z. o používaní a ochrane olymp. symboliky a o Slov. olymp. výbore v znení neskor. predpisov

zákon č. 288/1997 o telesnej kultúre- Zákon NR SR č. 288/1997 Z. z. o telesnej kultúre a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní

zákon č. 315/1992 o športových podujatiach- Zákon SNR č. 315/1992 Zb. o verejných telovýchovných, športových a turistických podujatiach v znení neskorších predpisov

ZP - zákon č. 311/2001 Z. z. Zákonník práce v znení neskorších predpisov

MOTTO

„Medzi rozvojom športu po stránke faktickej a stavom jeho úpravy po stránke právnej je od počiatkov športovej činnosti výrazný nepomer v neprospech práva.“

Michal Králík- sudca v ČR

ÚVOD DO PROBLEMATIKY

2. júla 2008 prišlo v NR SR v 3.čítaní k v slovenskom športovom hnutí dlho očakávanému hlasovaniu o vládou navrhovanom znení Zákona. Predmetný legislatívny návrh bol s podporou koalíčných poslancov, ktorých dopĺňali poslanci František Mikloško, Peter Gabura a Tibor Mikuš v celkovom počte 84 schválený, pričom celá opozícia spolu s ostatnými v poslaneckých kluboch nezaradenými poslancami sa v počte 57 hlasovania zdržala a doplnila tak počet hlasujúcich na 141.

Predmetný návrh Zákona sa stal touto skutočnosťou a jeho následným uverejnením v Zbierke zákonov Slovenskej republiky pod číslom 300 platnou súčasťou slovenského právneho poriadku, pričom nadobudol účinnosť dňa 1.septembra 2008.

Spolu s týmto zákonom bolo v Zbierke zákonov opätovne vyhlásené úplné, aktuálne platné a účinné znenie zákona č. 288/1997 Z. z. o telesnej kultúre a o zmene a doplnení

zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov, ktorý sa stal v plynúcom čase po viac ako desaťročí málo prehľadným v dôsledku jeho mnohých zmien a doplnení.

Otázky, aký je obsah Zákona, aké vybrané nové ustanovenia prináša a aké sú a najmä budú jeho dopady na slovenské športové hnutie sú v súčasnosti veľmi aktuálne.

PROGRAMOVÉ VYHLÁSENIE VLÁDY SLOVENSKEJ REPUBLIKY A JEHO VZŤAH K SCHVÁLENÉMU OBSAHU ZÁKONA Č. 300/2008 O PODPORE ŠPORTU

Aktuálne programové vyhlásenie vlády Slovenskej republiky z augusta 2006 je politicko- strategický dokument, ktorý v bode 5 Vedomostná spoločnosť v stati 5.3 nazvanej Mládež a šport rozpracúva postoj vlády SR v nasledujúcich 4 rokoch k otázkam športu na 27 riadkoch. Tento dokument predpokladá, že: *„Vláda vypracuje nový zákon o podpore športu, ktorý v plnej miere prevezme komunitárnu úpravu športu v rámci EÚ s dôrazom na boj proti doping, zabráneniu násilia na štadiónoch s cieľom podpory štátnej reprezentácie, regionálneho, mládežníckeho a akademického športu. Súčasne zákon o športe bude klásť dôraz na vytvorenie transparentného informačného systému ohľadom nakladania s finančnými prostriedkami v rôznych oblastiach športu, vrátane určenia jednotnej metodiky pre rozdeľovanie finančných prostriedkov, vytvorenia viac zdrojového financovania športu, ako aj vytvorenia efektívneho systému pre rozhodovanie športových sporov v súlade s trendom EÚ.“*

Pri porovnaní obsahu programového vyhlásenia vlády SR a obsahu vládou navrhovaného znenia Zákona pridáme k zisteniu, že predmetný Zákon, ale ani jeho návrh neobsahoval úpravu všetkých v programovom vyhlásení spomínaných oblastí športu. Bližšie to vysvetľuje dôvodová správa Zákona, v ktorej sa na strane 1 uvádza: *„Navrhovaný zákon preto neupravuje celú problematiku telesnej kultúry. Doterajšie pokusy v rokoch 2005 a 2006 stroskotali práve na koncepcii všeobsiahlosti zákona. Dôvodom je veľmi rôznorodý súbor právnych vzťahov, ktorý zasahuje do viacerých právnych odvetví súkromného práva i verejného práva.“* Zákonodarca sa pre tak očividnú multidisciplinárnu povahu športu už len z pohľadu právnych vied rozhodol pre úpravu nie pomocou iba jedného právneho predpisu, ale naopak pomocou viacerých právnych predpisov rôznej právnej sily. Túto skutočnosť potvrdzujú nielen tri pripravované právne predpisy nižšej právnej sily- dve vyhlášky a jeden výnos MŠ SR, ktoré sú súčasťou návrhu Zákona, ale i v spolupráci MV SR a MŠ SR pripravovaná novela zákona č. 315/1992 Zb. o športových podujatiach, ktorá by mala aktívnejšie brániť vzniku násilia, výtržností a škôd na majetku, ktorých sme svedkami v súčasnosti na slovenských športoviskách, a to najmä na futbalových štadiónoch.

Ďalším dôkazom podporujúcim skutočnosť o právnej úprave športu nie pomocou iba jedného právneho predpisu, ale naopak pomocou viacerých právnych predpisov je nezrušenie zákona č. 288/1997 o telesnej kultúre, a to ani napriek prijatiu Zákona. V súčasnosti tak máme v SR dva platné a účinné zákony týkajúce sa samotnej podstaty právnej úpravy športu. Ich vzájomný vzťah odôvodňuje dôvodová správa k Zákonu cez nasledovný úmysel zákonodarcu: *„...zachovať a ...aj novelizovať právnu úpravu telesnej kultúry... čím bude (zákon č. 288/1997 o telesnej kultúre- pozn. autor) vo vzťahu k navrhovanému Zákonu v postavení lex generalis. Zákon č. 288/1997 o telesnej kultúre je teda lex generalis, v ktorom : „...zostáva telesná kultúra v rovine tzv. športu pre všetkých, úprava turistiky, aerobiku, športového tanca a iných obdobných pohybových aktivít, akreditačná činnosť vzdelávacích zariadení a vzdelávanie športových odborníkov...“* a Zákon je vo vzťahu k nemu v postavení lex specialis, čím zdokonaľuje právnu úpravu niektorých jeho častí- konkrétne je to, *...problematika organizácie a štátnej podpory vrcholového a výkonnostného športu, vrátane financovania športovej reprezentácie a starostlivosti o športové talenty a o športovanie detí mimo vyučovania...“*.

ANALÝZA VYBRANÝCH USTANOVENÍ ZÁKONA Č. 300/2008 O PODPORE ŠPORTU

Zákon svojim rozsahom ďaleko prevyšuje svojich dvoch predchodcov- už zrušený zákon č. 198/1990 o telesnej kultúre resp. stále platný a účinný zákon č. 288/1997 o telesnej kultúre, ktoré by podľa KRÁLÍKA (2001, s.181-182) svojimi obsahmi len veľmi ťažko obstáli v porovnaní s obdobnými normami v európskom merítke.

Zákon pozostáva z 5 článkov, pričom úvodný článok, rozsahovo najväčší z nich, je zložený z 6 častí v podobe až 34 paragrafov. Z tohto dôvodu, no najmä z dôvodu maximálneho rozsahu tohto príspevku nie je možné sa vyjadriť ku všetkým ustanoveniam zákona. Potrebu vydať komentované znenie Zákona pre potreby športového hnutia považuje preto autor tejto práce za viac ako aktuálnu.

Prvá časť Zákona pod názvom Všeobecné ustanovenia v § 1 určuje predmet Zákona, podľa ktorého Zákon upravuje úlohy v oblasti štátnej podpory vrcholového a výkonnostného športu, starostlivosti o športové talenty a športovania detí mimo školského vyučovania, organizáciu prípravy športovcov na reprezentáciu Slovenskej republiky, opatrenia v boji proti dopingovému v športe a postavenie Antidopingovej agentúry Slovenskej republiky, rozhodovanie sporov v športe a zriadenie a správu informačného systému verejnej správy o športe.

Na základe rozsahu predmetu Zákona ho môžeme bližšie charakterizovať v súlade s doterajšou tradíciou československej športovej legislatívy podľa miery intervencie štátu do úpravy športu a v súlade s výsledkami práce KRÁLÍKA (2001, s. 169, 178 a nasl.) ako typického predstaviteľa intervenčného modelu športovej legislatívy. V takomto modeli je hlavným garantom športu nie tretí sektor v športe, ale sám štát prostredníctvom svojich inštitúcií- v našom prípade je to vláda SR a ústredné orgány štátnej správy- MŠ SR, MV SR, MO SR, ktoré zodpovedajú za rozvoj a podporu športu v prvom rade a v rámci tejto svojej činnosti spolupracujú i s tretím sektorom v športe, t.j. najmä so športovými organizáciami, ktoré majú postavenie právnických osôb- v našom prípade so Slovenským olympijským výborom, Slovenským paralympijským výborom, národnými športovými zväzmi a športovými klubmi. Podľa dôvodovej správy k Zákonu je v §1 : „...*účelom zákona upraviť tú časť telesnej kultúry, ktorá sa týka vrcholového a výkonnostného športu a športovania detí mimo školského vyučovania, vzhľadom na osobitosti týchto foriem telesnej kultúry. Zákon upravuje základné úlohy štátu v tejto oblasti, ktoré predstavujú verejný záujem v športe.*“ Prvý raz sa v ponovembrovej histórii slovenskej športovej legislatívy spomína, ale zároveň aj v legislatívnom dokumente cez konkrétne úlohy štátu v tejto oblasti vymedzuje obsah pojmu verejný záujem v športe, čo je vzhľadom s temer neprekonateľnými problémami s jeho vymedzením vo vzťahu k verejnému záujmu v napr. činnosti Slovenskej televízie či Slovenského rozhlasu legislatívny počín jednoznačne veľmi odvážny a i chválitebný. Zámer zákonodarcu cez Zákon pomenovať zodpovedné subjekty spolu s ich konkrétnymi úlohami správne zodpovedá prvej časti samotného názvu Zákona, ktorá deklaruje, že by mal upravovať : „...*organizáciu športu*“ a následne jeho podporu.

Podstatnou novinkou v Zákone by mal byť § 6 a celá Tretia časť zákona, v ktorých sa vymedzuje postavenie a úlohy Antidopingovej agentúry a opatrenia v boji proti dopingovému v športe. Zriadením Antidopingovej agentúry ako príspevkovej organizácie MŠ SR sa inštitucionalizuje a takpovediac v dobrom slova zmysle „zoštátnuje“ boj proti dopingovému na našom území i cez vymedzenie jeho konkrétneho zdroja financií. Doteraz pôsobil Antidopingový výbor Slovenskej republiky ako občianske združenie založené podľa zákona č. 83/1990 o združovaní občanov, takže výkon svojej činnosti odvodzoval temer výlučne z dôvodu svojej súkromnoprávnej povahy z princípu dobrovoľnosti, ktorému chýbalo štátne donútenie. To sa vplyvom novej právnej úpravy zmení, čo zvyšuje možnosť Slovenskej republiky zaručiť plnenie svojich medzinárodných záväzkov na našom území.

Ďalšou zásadnou novinkou by mali byť § 8, § 9, v ktorých sa nachádza legálne definícia pojmov národný športový zväz a športový klub. Národný športový zväz musí mať výlučne postavenie právnickej osoby vo forme občianskeho združenia a športový klub alebo také isté postavenie alebo postavenie obchodnej spoločnosti založenej na iný účel ako na účel podnikania v súlade s § 56 ods. 1 ObZ. Vymedzenie legálnych požiadaviek, ktoré musí spĺňať športová organizácia, aby mohla získať štatút národného športového zväzu, ktoré sa nachádzajú v ďalších ustanoveniach, sú veľmi vítaným inštitútom, ktorý by mal zabrániť v minulosti nie málo početným sporom, ktoré vyvrcholili v niektorých športových odvetviach existenciou viacerých športových organizácii- právnických osôb, ktoré si nárokovali štatút národných strešných organizácii v danom športe spolu s právami a povinnosťami z nich plynúcimi. Iný prípad mohla v minulosti znamenať napr. snaha v SR veľmi málo rozšírenej kartovej stolovej hry založiť svoju slovenskú strešnú organizáciu s špekulatívnym cieľom napojiť sa na systém financovania z verejných zdrojov, ktorú by mala nová právna úprava takisto ošetriť. Tento hypotetický príklad autor práce vybral zámerne, so snahou poukázať na asi neriešiteľný problém definičného ohraničenia pojmu šport pre potreby športovej legislatívy v zmysle ktorá ľudská aktivita športom je a ktorá nie, prečo a na základe akých kritérií (KRÁLÍK, 2001, s. 25 a nasl.).

Pre ustanovenia Zákona v § 8 i § 9 je evidentná snaha zákonodarcu oddeliť športovú činnosť oboch druhov organizácii od ich podnikateľskej činnosti tým, že im odníme možnosť podnikat' v ich vlastnej, originálnej právnej forme a zároveň im umožní zriadiť na účely podnikania obchodnú spoločnosť. Výkonnostný, no najmä vrcholový šport môže byť a bežne aj je zároveň športom profesionálnym- t.j. má svoj ekonomický rozmer, je profesiou, povolaním, zárobkovou činnosťou. Športová a podnikateľská činnosť hore uvedených športových organizácii môže navzájom splývať a ich oddelenie môže pri aplikácii zákona v praxi spôsobovať problémy.

Druhá časť Zákona je venovaná financovaniu športu. Zákon č. 288/1997 o telesnej kultúre vo svojom § 13 stále stanovuje jeho objem : „*Zdrojmi financovania telesnej kultúry sú najmä prostriedky štátneho rozpočtu najmenej vo výške 0,5 percenta jeho ročného objemu.*“ Toto samým štátom neustále porušované deklaratórne ustanovenie ostalo zachované. Zákon však v § 10 ods.1 stanovuje spôsob, akým budú tieto finančné prostriedky použité na rozvoj športu, a to formou poskytovania účelových dotácií: „*Financovanie športu zo štátneho rozpočtu sa uskutočňuje prostredníctvom rozpočtovej kapitoly ministerstva (ministerstvo školstva- pozn. autor) formou poskytovania dotácií účelovo určených pre šport.*“ Zákon ďalej ustanovuje účel, na aký možno a nemožno poskytnúť dotáciu a deklaruje, že obsah žiadosti o poskytnutie tejto dotácie a obsah zmluvy ustanoví vykonávací predpis vydaný ministerstvom školstva, ktorého návrh bol súčasťou legislatívneho návrhu Zákona. Poslanecké pozmeňujúce návrhy, aby boli priamo v Zákone zakotvené konkrétne kritéria na rozdeľovanie financií na podporu športu resp., aby bola zakotvená aspoň povinnosť priamo vo vykonávacom predpise mať i konkrétne kritéria na poskytnutie dotácie nebol schválený. § 18 Zákona zavádza informačnú povinnosť pri financovaní športu, ktorej hlavným cieľom je zvýšenie kvantity a kvality informácií o financovaní športu z verejných financií s cieľom sprehládniť celý proces, keďže doň doteraz často i nekoordinovane vstupovali viaceré subjekty verejnej správy a samosprávy- MŠ SR, samosprávne kraje, obce.

Štvrtá časť Zákona sa nazýva Rozhodovanie sporov. Ich rozhodovanie v športe je veľmi komplexný problém, v ktorom sa v plnej nahote ukazuje napr. problematika vzťahu medzi rozhodnutiami rôznych tzv. „súdnych“ orgánov športových organizácii a preskúmaním týchto rozhodnutí riadnym súdnictvom v zmysle práva na súdnu ochranu. SVÁK (2001) v tejto súvislosti jasne konštatuje: „*Zo zjednodušenej typológie jednotlivých druhov sporov pri výkone športovej činnosti je zrejmé, že absolútna väčšina z nich spadá pod právo na súdnu ochranu.*“ Ak si uvedomíme, aký dopad môže mať táto skutočnosť za plynutia neúprosného

času na organizáciu súťaženía v športe- určenie víťaza, nominácie do medzinárodných súťaží, postup, zostup a ich možné prehodnocovanie o pár rokov neskôr, tak riziká z týchto skutočností plynúce, sú rozhodne nezanedbateľné. Obsah schváleného Zákona bol v predmetnej oblasti výraznou mierou pozmenený od pôvodného návrhu, ktorý predpokladal vznik Športového arbitrážneho tribunálu ako stáleho orgánu na rozhodovanie sporov, ktorý mal vzniknúť inšpirujúc sa činnosťou Arbitrážneho športového súdu sídliaceho v Lausanne (The Court of Arbitration for Sport). Tribunál mal byť právnickou osobou napojenou na rozpočet Slovenského olympijského výboru, pričom tento mal zároveň cez novelizáciu zákona č. 226/1994 Z. z. o ochrane olympijskej symboliky pravdepodobne prevziať úlohu hegemóna roztriešteného slovenského športového hnutia a vďaka svojej temer „všešportovej“ povahe sa zhostiť úlohy partnera štátu a jeho inštitúcie v otázkach športu asi po vzore Talianskeho olympijského výboru (C.O.N.I.). Predkladané idey napokon počas legislatívneho procesu nenašli v NR SR potrebnú podporu.

Piata časť Zákona má názov Informačný systém. Tento má byť súčasťou informačného systému verejnej správy a jeho obsahom má byť športový register, ktorý sústreďuje údaje v jednotlivých športových odvetviach podľa ustanovení § 29 Zákona.

Šiesta časť Zákona s názvom Záverečné ustanovenia obsahuje viaceré ustanovenia zásadného významu- § 32, ods. 3, či § 34.

NOVOTVORIACA SA SLOVENSKÁ ŠPORTOVOPRÁVNÁ DOKTRÍNA A ABSENCIA SLOVENSKÝCH VEDECKÝCH POZNATKOV O VZÁJOMNÝCH VZŤAHOCH MEDZI ŠPORTOM A PRÁVOM

V roku 1996 počas prístupových rokovaní Slovenskej republiky do EÚ sa v Bratislave konal medzinárodný seminár o integračnom procese do EÚ a jeho dopade na šport. Editori zborníka KOMADEL, TKÁČ, ktorí z neho vzišli, (1996, s. 26) zaznamenali v príspevku za slovenskú stranu reprezentovanú vysokými predstaviteľmi verejnej moci i nasledovné: „...v pláne našich legislatívnych úloh na nasledujúce obdobie zvažujeme z hľadiska pripravovanej právnej úpravy novelu zákona o telesnej kultúre, ktorá by obsahovala relevantné ustanovenia z Európskej charty o športe, ďalej generálnu právnu úpravu týkajúcu sa profesionalizmu a športovcov, ktorí sa na ňom zúčastňujú.“ Uplynulo viac ako dvanásť rokov, no do dnešného dňa nebol bohužiaľ okrem zákona č. 288/1997 o telesnej kultúre, ktorého nie kladné hodnotenie od KRÁLÍKA je uvedené vyššie v texte, jeho noviel a jednej strohej vety uvedenej v § 3 ods. 2 ZP prijatá na území SR žiadna zásadná, nová norma týkajúca sa spomínaných oblastí práva v športe. Z tohto dôvodu treba prijatie nového Zákona hodnotiť jednoznačne pozitívne.

Celý legislatívny proces, ktorý však predchádzal prijatiu Zákona, zákonodarcovi určite neuľahčila temer úplná absencia vedeckých poznatkov slovenskej vedy, jej právnych i športových odborov, ktoré by sa zaoberali vzájomnými vzťahmi medzi športom a právom. Táto skutočnosť sa nutne musela prejaviť, už len v probléme jazyka Zákona, keďže chápanie niektorých jeho pojmov a ich vzájomných vzťahov môže byť v právnych vedách a vedách o športe vnímané nejednoznačne či dokonca rozporne.

Autorovi tejto práce nie je známa od vydania monografie PRUSÁKA (1984!) žiadna iná slovenská monografia, rovnako ako nepozná jedinú habilitačnú či dizertačnú prácu, jedinú úlohu VEGA, KEGA atď., ktorá by sa predmetnej problematike venovala. V športových vedeckých kruhoch sa okrem prác SAKÁČOVEJ (napr. 2005) žiadne iné neobjavujú. V publikáciách Právnická bibliografia 1993-2000 a 2001-2004 (BLAHO- SVÁK, 2001 resp. 2005), ktoré komplexne mapujú slovenskú právnickú spisbu za dané roky, spočítate články zaoberajúce sa priamo športom, spomedzi vyše 12 tisíc bibliografických záznamov skoro na prstoch dvoch rúk, pričom autori sú rôzni a ich výsledky majú skôr náhodilú či aktuálnu

povahu a nie sú dôsledkom ich systematického záujmu. Inšpiráciu sme preto odkázali hľadať nielen vo výsledkoch českých športovcov, ale i vedcov v prácach KRÁLIKA (2001), SLUKU (2007), HAMERNÍKA (2008). Vo vzťahu k ostatnej zahraničnej literatúre už dávno platí myšlienka KRÁLIKA (2001, s. VIII), že : „*Za aktuálnej situácie rozsahu a množstva materiálu z oblasti športu a práva už nie je v silách jednotlivca ich spracovať, ale ani zdokumentovať a evidovať všetky k tejto sfére sa viažuce pramene.*“ Napriek tomu, alebo skôr práve preto by sme však mali poznanie v nich ukryté využívať a ďalej rozširovať lepšie ako doteraz, aby sa toto neskôr premietalo cez kvalitnú športovú legislatívu do vzniku novej slovenskej športovo právnej doktríny a následne i do rozvoja celého slovenského športu.

ZOZNAM BIBLIOGRAFICKÝCH ODKAZOV :

1. SVÁK, J., BLAHO, P: : Právnická bibliografia 1993-2000. 1.vydanie. Bratislava-Trnava : Poradca podnikateľa, 2001. 798 s. ISBN 80- 88931-11-8
2. SVÁK, J., BLAHO, P: : Právnická bibliografia 2001-2004. 1.vydanie. Bratislava-Trnava : Poradca podnikateľa, 2005. 911 s. ISBN 80- 88931-49-5
3. HAMERNÍK, P. : Sportovní právo s mezinárodním prvkom. 1.vydanie. Praha : Auditórium, 2007, 144 s.
4. KOMADEL, L., TKÁČ, M. : Integration Proces to the European Union- Impact on Sports (Proceedings of the international Seminar held in Bratislava, Slovakia, October 24-25, 1996.) Bratislava : Ministerstvo školstva Slovenskej republiky, 1996. 128 s.
5. KRÁLIK, M. : Právo ve sportu. 1.vydanie. Praha : C.H. Beck, 2001. 278 s. ISBN- 80-7179- 532- 1
6. PRUSÁK, J. : Šport a právo (Úvod do dejín, teórie a praxe právnej zodpovednosti v športe). 1.vydanie. Bratislava: Šport, 1985, 248 s.
7. SAKÁČOVÁ, Z.: Šport a právo v projektoch Fakulty telesnej výchovy a športu. In : Sport a kvalita života 2005. Sport and quality of life 2005, Brno : Masarykova univerzita, 2005.
8. SLUKA, T. : Profesionální sportovec (právní a ekonomické aspekty). 1.vydanie. Havlíček Brain Team, 2007. 199 s. ISBN- 80-903609-5-5
9. SVÁK, J. : Rozhodovanie sporov pri výkone športovej činnosti. In : Justičná Revue, roč. 55, 2003, č. 8-9, s. 743 a nasled.

ANALYSIS OF CERTAIN LEGAL REGULATIONS OF SLOVAK NATIONAL COUNCIL'S ACT NUMBER 300/2008 ABOUT ORGANIZATION AND SUPPORT OF SPORT

Ladislav KRIŽAN

**Faculty of Physical Education and Sports- Department of Sport Humanistics ; Law Faculty,
Comenius University in Bratislava, Bratislava, Slovakia**

Summary : Author is providing analysis of certain legal regulations of Slovak National Council's Act number 300/2008 about organisation and support of sport according to his content and development of his legislation process and also adds comments to his relationships to other Slovak sports legislation.

Key words : Slovak National Council's Act number 300/2008 about organization and support of sport. Sports Act. Sports legislation. Sports law. Law in sport. Organisation of sport. Support of sport.